

SLOVENSKI NAROD.

Znana vrstka dan popoldne, izvornosti nodelje in praznično.
Smernički prostor 1 m/m × 54 m/m za male oglase do 27 m/m višine 1 K, nad to višino vsi oglasi 1 m/m × 54 m/m 1 K 50 v. Uradni razglas in poslana ter notice isti prostor po 2 K, ženitne ponudbe in poroke pavšalno 80 K. — Pri naročilih nad 10 objav popust.

Vprašanjem gledi inseratov naj se priloži znak za odgovor.

Upravnštvo „Slov. Naroda“ in „Narodna Tiskarna“ Knaličeva ulica št. 5, pristilno. — Telefon št. 324.

Dr. Josip Hacin:

Vsem, ki imajo terjatve v Avstriji.

Z ukazom državnega urada finančnega dne 18. aprila 1919 je avstrijska republika izrekla, da se stavi pod zaporo vse odprte in zaprte depote, vloge, terjatve itd., katere so last jugoslovenskih državljanov in se nahajajo v avstrijski republiki. Na ta način so prišli naši državljanji v položaj, da s premoženjem, katero imajo v avstrijski republiki, do danes ne morejo prosto razpolagati.

Zgoraj citirani ukaz je izšel v času, ko v Avstriji še niso imeli pojma o tem, kako bo izgledala bodoča mirovna pogodba, in je bil, dasi za nas trenutno zelo občutljiv in škodljiv, z avstrijskega stališča najmanj silno lahkomislen.

Mirovna pogodba določa v členu 266, da ima avstrijska vlada nemudoma vrnilti pripadnikom prejšnjega avstrijskega cesarstva, kateri pripadajo sedaj kaki novi dravi, vse njihove premoženje, katero se nahaja na avstrijskem ozemlju. V členu 271 določa mirovna pogodba, da imajo avstrijski državljanji plačati pripadnikom prejšnjega avstrijskega cesarstva, kateri pripadajo kaki novi državi, vrnilti dolbove v onem denarju, kateri bo v času plačila v državi, katere državljan je postal pripadnik prejšnjega avstrijskega cesarstva, zakonito plačilno sredstvo, in sicer po povprečnem kurzu Ženevske borze tekom zadnjih dveh mesecev pred 1. novembrom 1918.

Ko se je meseca avgusta in septembra 1919 v avstrijski republiki začelo slutiti, kako bo izgledala mirovna pogodba, so začeli misliti na sredstva, kako se izogniti kazni za zgoraj omenjeno zaporo, kazni, ki jo vsebuje pravkar citirani določbi mirovne pogodbe nehotne za zgoraj navedeni ukaz finančnega urada avstrijskega.

Takrat nekako so začeli različni denarni zavodi v avstrijski republiki staviti našim upnikom njihove terjatve na razpolago, in sicer so jim stavili na razpolago večinoma nežigosane, deloma pa tudi avstrijske bankovce, kar je bilo čisto proti določbam načrta mirovne pogodbe. Ko naši upniki z nežigosanimi bankovci niso hoteli razpolagati, so različni zavodi v avstrijski republiki nežigosane bankovce deponirali pri sodišču, trdeč, da v smislu določil občnega državljanškega zakonika zadostijo svojim plačilnim obveznostim, tako dolgove, glaseče se na prejšnje

avstrijske krone, plačajo v nežigosnih bankovcih.

Da to deponiranje pri sodišču nikakor ne zadošča zahtevam mirovne pogodbe, je več kakor jasno, in prav tako jasno je tudi, da nam imajo avstrijski dolžniki plačati naše terjatve takoj, ko stopi v veljavno mirovna pogodba, pod pogoji, ki so za nas zelo ugodni.

Klub vsemu temu si avstrijski dolžniki, v prvi vrsti denarni zavodi, še vedno skušajo pomagati na najrazličnejše vse odsode vredne načine, kateri so vse prej, nego solidni.

Tako je podružnica avstrijske Laederbanke v Gradcu deponirala za več naših upnikov v pokritje njihovih terjatev pri sodišču v Gradcu nežigosane in nekoljkovane bankovce. Sodišče v Gradcu je naše upnike o tem obvestilo, in ko so se ti stavili na popolnoma zakonito stališče, da tega deponiranja ne smatrajo za plačilo, jim je sodišče v Gradcu postavilo kuratorjem odvetnika drja, Gvidona Baltinesterja, kateri sedaj razpošlja po Sloveniji dopsice, ki kričijo do neba. Ta odvetnik, ki je kot kurator poklican v to, da zastopa interese naših upnikov, kateri so se mu zaupali kot kuratorju, dela v svojih dopisih baš nasprotno, nego je njegova naloga. Prepričati skuša naše upnike, o tem, da so avstrijski dolžniki postopali popolnoma pravilno in s tem, da so deponirali pri sodišču nežigosane bankovce, zadostili svoji dolžnosti. Izjavila, da ga je sodišče imenovalo kuratorjem samo iz tega vzroka, ker se je batil, da bo do nekoljkovanih bankovcih avstroogrške banke, če se takoj ne prodajo ali ne spravijo na Poljsko ali v Italijo, kjer se doslej še lahko menjajo, izgubili vso svojo vrednost. Predužejo jim, da je z ozirom na določbe mirovne pogodbe podana nevarnost, da postanejo po likvidaciji avstro-ogrške banke tudi bankovci brezvredni, in jih pozivlja, naj vsed tega pravočasno razpolagajo s temi bankovci. Niti besedice pa ne omenja o tem, kamka dolgočila vsebuje mirovna pogodba glede plačila naših medsebojnih dolgov, tako, da so ti dopisi zmožni, prevariti enega ali drugega nepoznavalca mirovne pogodbe in ga privesti do tega, da bi razpolagal s temi nežigosanimi in nekoljkovanimi bankovci in jih na ta način sprejet kot plačilo dolga.

33 Pologoma je prešel nemir iz Metkinega srca, in zopet je sedla tik ulanca ter se smehtila.

Hiro se je družba udomačila »Pri treh gavtročah«.

Mati Verderberica pa je natakala kozarce in znosila iz kuhinje na mizo vse, kar je imela pripravljenega. Iz njenih oči so streljali najlepši pogledi in na licih so ji cvetle rože, kakršne je mogel pred petnajstimi leti trgati le srečni rdečelasc Verderber tam na idilski Sutri.

Veseli in neskončno prijazni so bili ti uanci in o grofovski očitnosti ni bilo pri njih niti sledu. Kmalu je sedela tudi lepa vdova med Margherijem in Lichtenbergom in objesten smeh je donel po skromni gostilni...

In še ko se je zmračilo, so sedeli častniki »Pri treh gavtročah«.

Megla se je že plazila po ulicah in naglo se je stemnilo. Toda častniki menda niso dovolili, da pričo sveče, — ali pa so vse pozabili nanje. Zakaj teme niso niti opazili, tako svetlo, veselo in srečno je bilo v dušah vseh.

»Kako smo živel pred enim mesecem v Mantovi — in kako se nam godi danes, kamerada!« je vzklifnil golobradi grof Latour in ranjo božal Metko po bujnih, zlatih laseh.

»Dá, dá. Takrat je že držala smrt nas za vrat, zdaj pa držimo mi v rokah življenje — lepoto — ljubezen!« je pritrjeval kokšeni grof Lichtenberg.

Fran Govekar:

Sultanje.

(Dalej.)

»O jutri boš gotovo zopet tu, Šema!« je zaklicala Nežika za njim in dostavila z najljubnejšim nasmehom drugi družbi: »Pa kmalu zopet pride, prijatelj!«

»I kajpak! Dobro zabavo želimo!« je dejal rokavičar Kavčič in s favenskim muzanjem je odšel za Dominikom in tovariši.

Častniki za sosednjo mizo se niso brigali za odhajajočo družbo, in ker so govorili Ljubljjančanje slovensko, je tudi razumeli niso.

Suh in koščeni ulanski častnik je pravkar miril Metko, ki je bila osupla odskočila, ko je čula, da kličeta brata Leona za grofa:

»Nič se ne boj, dete! Grofje in baroni smo vse, a zato smo vendar dobrí ljudje! On je grof Leon Latour, — ta je grof Margheri in jaz sem grof Lichtenberg! Triperesna deteljica nam pravijo kameradi; Leon je naš pesnik, Margheri skrbi za našo kuhinjo, jaz pa za kaso, kar je najtežje! Tako, — zdaj veš vse, pa se mirno zopet okleni svojega brata!«

Strahoma izpod čela je zrla Metka na grofa Leona, ki je smehlaje iztegnil roko, jo prikelj za komolec in jo potegnil zopet k себ!

»Margica — sestrica! Tvoj bratec je žalosten, ker bežiš! Ostani! No, sedi — tako, tako, srček zlatkan!« ji je prigovarjal nežno.

»Slovenski Narod« volja v Ljubljani in po podaji:

v Jugoslaviji:

celoletno naprej plačan, K 180—
polletno " 90—
3 mesečno " 45—
1 " " 15—

v inozemstvu:

celoletno K 240—
polletno " 120—
3 mesečno " 60—
1 " " 20—

Novi naročniki naj pošljajo v prvič naročnino vedno po pošti po nakaznici. Na samo pišmenu naročila brez poslatve denarje se ne moremo ozirati.

Uredništvo »Slov. Naroda« Knaličeva ulica št. 5, L nadstrešja.

Telefon št. 24.

Doprise sprejema le podpisana in zadostne frankovane.

Rekordov ne vrže. —

Posamezna številka velja 1 krona.
Poštnina plačana v gotovini.

ločba nasprotuje sicer dosedanjemu otčaju, ker so se doslej po končanih vojskah ozemlja, ki jih je premagalo moral odstopiti zmagovalcu, vedno obremenila s primernim delom državnega dolga premaganceve države. Vendpa moramo s to določbo računati ravno tako, kakor jo morajo vpoštevati državljanji drugih nasledstvenih držav. Navzlie tej določbi morajo udeleženci zahtevati, da jih država ščiti. Prvič odgovarja pravičnosti, da država, ki poduje kot delna naslednica prejšnje Avstrije, bogato jugoslovensko ozemlje v svojo last, tudi prevzame del bremen, ki so bila zvezana s tem ozemljem. Da pa je bilo po prevratu obremenjeno z vojnimi posojilom vse prejšnji Avstriji pripadajoče ozemlje, o tem more bili dvoma, kajti vojna posojila so se za vse države obvezno razpisala in najela od oblasti, ki je bila pred prevratom upravljena razpolagati z ljudskim imetjem cele države. Večji del vojnega posojila se sicer ni razpisal po sklepu državnega zbor, temveč na podlagi cesarskega pooblastila, ko pa se je sestal državni zbor, je prejšnja posojila sankcioniral in poznejšim posojilom dal zakonito podlogo. Tozadnji sklep državnega zbor, temveč na podlagi cesarskega pooblastila, ki je sedaj del države SHS, navzlie temu, da so jugoslovenski poslanici predlogom glasovali. Pa ne samo pravičnost zahteva, da prizna naša država vojna posojila, v kolikor se nahaja na njenem ozemlju ali v posesti njenih državljanov, tudi njen lastni interes. Če bi se naša država branila prevzeti jih v celoti ali vsaj deloma, bi bilo uničenih mnogo tisoč pridihov in varčnih državljanov, kar bi povzročilo znaten udarec gospodarstvu ter bi pomagal razširjati nezadovoljstvo in mržnjo na premar državni ideji. Predvsem pa so ozirni na državni kredit, ki slike vladu, da prevzame vojna posojila v svoje plačilno zavezo.

Do svetovne vojne je pri nas le malokdo nalogal premoženje v državnih papirjih, zlasti med kmetiškim ljudstvom so bile državne obveznice skoraj nepozname. Sele med vojno se je ljudstvo vsled velike agitacije začelo hujati za državne obveznice. Državi je tako nagnjenje v prid, ker je zanjo mnogo koristnejše, da si pridobi v denarnih sredstvih za svoje potrebe med lastnim ljudstvom, nego v tuji državah, kamor mora obresti plačevati v drugi valuti. Če se zaupanje našega ljudstva do državnih papirjev z uničenjem vojnega posojila docela podre, potem je tudi malo upanja, da bi se še kedaj udeležilo v večji meri podpisovanju posojil, ki jih bo država še mnogokrat potrebovala. Da je notranji kredit za državo velikega pomena, zato imamo že poučen vzhled. Kakor znamo, je bilo lanskoto leto razpisano posojilo v državnih bonih; uspeh tega posojila pa ni bil poseben povojen, ker je posojilo doneslo le 230 milijonov krov, — mnogo manj, kakor se je pri-

Jugoslovanska Matica.

Ustanovni občni zbor glavnega podružnice v Ljubljani se vrši v zmislu sklepa pripravljalnega odbora z dne 30. marca t. l. dne 25. t. m. Na dnevnem redu, kateri se pravčasno sporoči, bo predvsem obširno poročilo o pripravah, o Matici in njenih nalagah, volitev in slučnosti. Da se bo mogel občni zbor pravilno vršiti, dobe vsi člani iz Ljubljane pravčasno članske legitimacije. Da bo to močne, se pozivajo vsi nabiralični člani v mestu Ljubljani, da pospešijo nabiranje članov in oddajo nabiralne pole v najkrajšem času.

Pravico glasovanja na občnem zboru bo imel le oni, ki se bo pravčasno vpisal ter se bo mogel izkazati s člansko legitimacijo. Matica v Ljubljani — Zanimalje za Matico v Ljubljani je splošno in oglašajo se ne prestano novi člani. Zlasti je povdorati razveseljivo dejstvo, da pristopa do ustanovnega odbora.

Ustanovno zborovanje podružnice »Jugoslov. Matice« za saloško dolino se bo vršilo dne 18. t. m. ob pol 11. uri doodvorne v Šoštanju na Glavnem trgu.

Pripravljalni odbor JM.

Vprašanje vojnih posojil.

Od akcijskega odbora za vnovčenje vojnih posojil v Ljubljani smo prejeli sledeči dopis:

Med vojno je prejšnja avstrijska vlada deloma z dobra, deloma s hudo vojno posojile spravila med ljudstvo. Vpregla je vse javne činitelje, uradnike, učitelje, župane in tudi cerkvene kroge, da so ljudstvo opozarjali na vojno posojila in mu priporočali, da jih po možnosti podpišejo. Tako se je v resnici pri nas podpisala precejšnja svota vseh osem vojnih posojil, ne samo od zasebnikov, temveč tudi od denarnih zavodov, ustanovnih zakladov, občin in

drugih javnih korporacij. Posebno prizadeti so mladoletni, kajih premoženje so sodnje večinoma naložile v vojnih posojilih. Vsi ti podpisovalci bi bili sile udarjeni, če bi država ne prevzela vojnih posojil ali pa če bi jih samo deloma udarjeni. Kako stoji pravna stran vprašanja vojnih posojil? Po saintgermainški mirovni pogodbi ni nobena nasledstvenih držav — Avstrijska republika se ne smatra za nasledstveno državo — primorana priporočila obveznic avstrijskega vojnega posojila, ki se nahajajo na njenem ozemljiju, ali ki so last njenih državljanov. Ta do-

Njegova desnica pa je počivala mehko na kolenu v dve Nežike.

VIII.

Bilo je po obedu.

Zopet sta sedela baron Zois in Valentijn Vodnik in knjižnici. Zois je ogledoval vrsto kamenov in okamenin, Vodnik pa je razmišljal te danje hude čase.

Kar je bil videl in slišal minole dni po ljubljanskih trgih in ulicah, — tiste dolge, ne-pregledne vrste sestrahanih, razčapanih in duševno potrivenih Wurmserjevih vojakov, sramotno poslanih iz Italije na brezdelje prav v najkritičnejšem času, pa lehkomiselno veseljasto aristokratskega častištva, ki se je krohatje in nečimurno načrčano vlačilo po kavarnah in gostilnah, vse to ga je ozloviljevalo in ga polnilo s trpko bolestjo.

Vtisk, ki ga je delala na Vodnika ta razvalina nekdanje ponosne armade, ki je iz vseh bojev izhaljala vedno novo pobito, ki je z vsako novo kretnjo izgubljala na stotine in tisoče mož, ki je ostavljala na bojiščih neštete topove, metalia od sebe orožje, telečnjake in praporje ter si le z bogom in s kapitulacijami rebolevala življenje. — ta vtisk je bil za Vodnikovo dušo strašen in ubijajoč.

»Italija bo grób Francije!« je čital v vse časop

akovalo in kakor bi bilo odgovarjalo finančni ali našega ljudstva. Da se ni dosegla večja sveta, temu je bilo krivo slab raspoloženje širokih plasti našega ljudstva, ki se mu je z govoricami o propasti vojnega posojila omajalo zaupanje.

Ni manj važen nego notranji kredit države je njen kredit na sunaj. Ce se država odtegne svoji dolnosti, potem tudi inosensmestvo, kojega dobro

mnenje o nas zelo potrebujejo, ne verjujo v nas in nam odreka kredit. Vsi razlogi govorijo za to, da mora država priznati vojno posojila svojih državljanov. Dosej v tem oziru se nismo slišali odločne besede, treba bo torej, da se všeobec pripravi do tega konča. Kako pa naj se to povzdruži? Poglejmo, kako postopajo v sodiščnih državah, kjer so slične razmere! A. O.

— *

Celovčani protestirajo.

Dne 11. t. m. je celovski župan sklical na Novem trgu veliko skupščino, ki bi nač protestiral proti temu, da se z jugoslovenske strani Sirijo vesti, kakor da bi Celovčani lu prebivalci v glasovalni coni B žeeli, da pridejo pod jugoslovensko gospodstvo. Trg, kjer se je vršilo protestno zborovanje, je bil okrašen z zastavami, udeležba pa je bila razmeroma klavarna. Zborovanja se je v prvi vrsti udeležilo nemško nacionalno uradništvo, vsi nemško nacionalni voditelji, od trgovcev, obrtnikov zlasti pa od kmetskega prebivalstva, je bilo navzočih prav malo zastopnikov, tako da se lahko trdi, da je zborovanje doživel velik fijasko. Kot govornik je nastopil celovski podčučan Prešern, ki je zavral jugoslovenske trditve, da bo dober del Celovčanov in kmečkih občin v coni B pri plebiscitu glasovalo za Jugoslavijo. Za njim je govorilo več govornikov, ki so vsi naglašali, da ni zavednega Korošca, ki bi ne vedel, da je Koroški edina rešitev, tako se združi v Avstrijo. Ti govor-

— *

Politične vesti.

= Ugotovitev. Na anketi zaradi draginje dne 8. aprila 1920 se je oglašil k besedi tudi minister na razpoloženju gospod Anton Kristan in našproti enemu predgovornikov konstatiral, da v kompenzaciji pogodbi z Avstrijo, sklenjeni dne 3. septembra 1919, ni bilo določeno, da je avstrijske v Jugoslovanske krone računati al pari. Nadalje je trdi, da je bila ta pogodba pri nas takoj objavljena. Postavljal je še tretjo trditve, da z Madžarsko ni imela naša država nobene kompenzacijске pogodbe do sedaj. Vse tri trditve gosp. Kristana so netočne. V izdaji pogodbe zaradi kompenzacije blaga, ki jo je izdal Nemško - avstrijski blagovno - prometni biro stoji na strani 3: »Bei der gegenseitigen Verrechnung wird die der gegenwärtigen Art und Weise abgestempelte Krone des Königreiches SHS mit der deutsch - österreichischen Krone al pari verrechnet.« Faktično se je pri nas zaračunavalo in plačevalo al pari več mesecov in šele v sledi odpora javnosti se je prešlo na drug ključ obračunavanja po tečaju zagrebške borze. Kompenzacijsko pogodbijo, sklenjeno z Avstrijo začetkom septembra, je bila pri nas v »Službenih Novinah« objavljena še 20. septembra, medtem ko so vsi dumski listi že v začetku septembra prinesli izcrpana poročila o tej pogodbi. Pri nas je bila tedaj v veljavni prepoved za avstrijske časopise. Vsed tega se pri nas ni bilo mogoče o tej važni stvari počuti. Kompenzacijsko pogodbijo z Madžarsko je faktično že obstajala, ni pa bila objavljena navzlic ponovni zahtevi naše javnosti. Dokaz teemu je pogodba, ki se je sedaj sklenila z Madžarsko in ki je objavljena v »Trgovinskom glasniku« z dne 28. marca. V členu I. tega dogovora je čitati: »Usled prilika koje si nastopile ugovor od 3. septembra 1919 menja se odnosno zamenjuje se s sledičim ugovorom. Udeležnik shoda, ki ljudi točnost.

= »Novejši slovenski pisatelji prepovedani. Prof. Ilešič je o tej stvari v našem listu napisal miren in vseskozi stvaren članek. Dasi se v članku »Slovenca« ni taknil, je »Slovenec« vendarje na znani svoj način lopnil po prof. Ilešiču, ki je izrecno reklo, da je seksualni pouk, kakor ga neki zdravniki priporečajo, grob. Mi globoko obžalujemo takton pisanja; sicer pa se »Slovenec« s takimi barbarstvi sodi sam.

= Demisija viade? Beograd, 13. aprila. Na vplivnih političnih mestih se govorji, da Protič ne bo mogel izvesti namere reakcionalne viade, da bi značil kvorum na sto glasov, ne da bi to pravoveljavno sklenilo tudi Narodno Predstavništvo. Vsed tega se računi z demisijo viade še tokom tega tedna. Čuleko se kombinacije za obrazovanje neutralnega kabimenta.

= Nezadovoljstvo bosanskih kmetov z vlado. Sarajevo, 13. aprila. Pri kmetih vseh treh verotopovanj radi obustave priprav za agrarno reformo.

= Dubrovnik in redko vprašanje. V nedelje je bila v Dubrovniku javna skupščina, kateri je predsedoval upravitelj Jadranske banke Ojvič. Obrazložil je nevarnost, ki preti Jugoslaviji zaradi dileme: »Skader ali Reka.« Za njim sta govorila dr. Ljubo Pitarevič in dr. Ljubo Leontič, ki je naglašal, da moramo odditi današnji dr. Skader. Ne smemo biti lačljivi onih, ki se tudi sami bore za svojo neodvisnost in svobodo. V imenu dubrovniških žemalj je govorila profesorica Perić - Kaminićeva (?) Socialist dr. Vukasović je poudarjal, da ne smemo siediti Italijanom na imperialističnem potu. Gospa Siljakova iz Sarajeva je pozvala ženstvo: Ako bi hotela močja, da bi moralii štovati Reko, toda naj jugoslovenska mati ob zbilki otroka na prestane peti pesmi o Reki, kakor srbska matka ni prenehala peti pesmi o Kosovem, dokler je, ni izpla. Po govoru prof. Lovričevića je predsednik shoda predčital članki, ki so se navedli v »Sloven-

ču« in katero zahteva od vodilnih krogov, naj nihče ne popuste v rešenju vprašanja. LDU.

= Sarajevo na Reko. Včeraj je bila tu velika manifestacija za Reko. Na skupščini je govorilo več govornikov. Zbrani poslušali so burno protestirali proti Italijanskemu imperializmu. Sprejeta je bila rezolucija, v kateri se naglaša naše pravo na Reko. LDU.

= Sestanek zaupnikov JDS. iz slovenjegostriškega okraja se je včeraj zadnjeg delo udeležil. Profesor Voglar je poročal o političnem položaju, dr. Koderman pa o strankini organizaciji. Nato se je

ustanovil okrajni odbor za celo sodni okraj.

= Stalnike zavetov neprav Franciški sledijo ekscencije nemških mest. Pariz, 12. aprila. Do popoldne ni došlo nobeno uradno posredovanje, iz katerega bi bilo razvidno, da se Amerika ne strinja z okupacijo nemških mest po Franciški. Dasi stoji Amerika na stališču, da so v prvi vrsti poklicane nemške čete same za vstopavati red v ruhrske kotline, se zdi, da Amerika vpošteva razlage, ki so dovedli Francijo do intervencije. Francoska vlada ni dobiti tudi od italijske vlade nikake tozadevne note. Japonska vlada nima proti zasedbi nikakih ugovorov.

Telefonska in brzojavna poročila.

POVATEK IZ ITALIJANSKE INTERNACIJE.

LDU. Beograd, 12. aprila. V Beograd je prišel dr. Josip Cordelazzo, bivši podpredsednik dalmatinske vlade, ki je bil ob prevratu imenovan v Narodno veče. Dr. Cordelazzo so ob okupaciji Zadra po Italijanih odvedli kot talca v Italijo in je bil tam interniran nekaj mesecev. Na poziv naše vlade je prišel sedaj v Beograd, da prevzameva važen resort v ministrstvu za konstituanto. On je znan kot odličen strokovnjak v upravnih državnih poslih.

WILSONOV BOLEZEN.

LDU. Haag, 12. aprila. (DKU.) Nieuw Courant javlja iz New Yorka: Govori se, da je predsednik Wilson onemogel. Nejasna poročila iz Bele hiše potrjujejo to vest. Predsednik je ukiniti svoje dnevne avtomobiliske vožnje. Nadalje poročajo, da se prihodnjih deset dni predsednik ne sme baviti z važnimi vprašnjki, da ne sme sprejemati ministrov in da mora ostati v postelji.

ANGLEŠKO - FRANCOSKO NESOGLASJE.

LDU. London, 12. aprila. (DKU. — Reuter.) V odgovoru na vprašanje je minister Bonar Law v poslanski zbornici izjavil: Med francosko in angleško vlado je prišlo do nesporazumjenja, ki ga angleška vlada zelo obžaluje. Izmenjava not med Londonom in Parizom opravičuje mnenje, da obe vladi bolj kot kdaj pripoznavajo potrebo, ohraniti pri urediviti važnih vprašanjih priršči sporazum. Konferenca zavezniških ministrskih predsednikov bo brezdvomno potrdila popolni sporazum obeh vlad in ga bo utrdila. Bonar Law je končno formalno ugotovil, da v kabinetu ni nesporazumjeni in da mora ostati v postelji.

ANGLEŠKO - FRANCOSKI ODNOŠAJI.

LDU. London, 13. aprila. (DKU.) Kakor doznavata Reuterjev urad, so razmotrivanja o francoskih - angleških odnosih v današnjem ministrskem svetu pokazala, da je položaj mnogo ugodnejši, kakor se je to dozvalo po izjavi Bonar Lawa. Francoskemu verbalnemu odgovoru na angleško noto so bledila formalna nota, kjer se bo izjavljalo, da se Francoska pridružuje stališču zveznikov.

AVSTRIJSKO - ITALIJANSKI SPORAZUM.

LDU. Rim, 12. aprila. (DKU.) Pogajanja v Rimu so imela ta uspeh:

Italijanska vlada je dovolila Avstriji 20.000 ton mroke in žita kot predujem na pošiljanje žita iz Amerike.

Italijanska vlada je izjavila, da nameava ustanoviti kompenzacijski urad za teriatve in doluze med avstrijskimi in italijskimi državljanji. Za saldo se bodo dovolili večletni plačilni roki. Italijanska vlada hoče trgovinske pravice, po mirovni pogodbi zagotovljene italijskim državljanom, priznati tudi avstrijskim državljanom. Avstrijski trgovci bodo smeli potovati po Italiji, kakor pred vojno. Italijanska vlada nameava kar najhitreje zgraditi predelko železnico. Avstrijska vlada je izjavila, da hoče dopolniti načrte za to železnico. Glede železniškega osebja na prepuščenem ozemlju so se sklenili dogovori za varstvo interesov teh oseb. Sklenili so se tudi dogovori glede dobave angleškega premoga za avstrijsko - italijski železniški promet. Za avstrijski osebni in blagovni promet v tržaški luki se uvedejo olajšave.

DR. RENNER NA POVRATKU.

LDU. Rim, 12. aprila. (DKU.) Državni kancelar dr. Renner in njegovi spremjevalci so noči odpotovali. Mudili se bodo en dan v Firenzi in v Benetkah.

ITALIJANSKI MAJOR — ARETIROVAN.

LDU. Trst, 12. aprila. Tu so zaprili italijskega majorja Ducca Sersaleja, poveljnika avtomobilskoga parka. Imel bi prodati nepotrebni erarični avtomobil za 506.000 lir. Prodal ga je pa drugim osebam za 12.000 lir. Komisija, ki je pregledala njegove račune, je ugotovila, da je vojaški erar odškodovan za 6 milijonov lir.

JAPONSKA GROŽNJA.

LDU. Amsterdam, 12. aprila. (DKU.) Po listih javlja Eastern Service iz Tokia, da je japonska vlada poslala začasni vladni urad v Vladivostoku, kjer preti, da bo v Sibiriji sama vzpostavila red, ako ne bi kmalu nastopile redne razmere.

REVOLUCIJA V CENTRALNI AMERIKI GUATEMALI.

LDU. Washington, 13. aprila. (DKU. — Brezilično.) V Guatemale je izbruhnil upor zoper predsednika. Uporniki so osvojili mesto; ob tem so se razvili poulični boji. V varstvo ameriškega poslanstva so se izkrcali ameriški mornarji.

Dnevnice vesti.

V Ljubljani, 14. aprila 1920.

— Potrditev honorarnih profesorjev na ljubljanski univerzi. Ministrstvo prosvete kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev v Beogradu je potrdilo za honorarne profesorje (ozir. nastavnike) na ljubljanski univerzi: 1. na juridični fakulteti: g. dr. Milana Škerlja dvorno - sodnega svetnika za trgovsko in menično pravo; g. dr. Janko Polca za kazensko pravo in jugoslovensko pravno zgodovino; g. dr. Stanka La pajneta, odvetnika v Krškem, za kazensko pravo; g. dr. Bogumila Senekoviča, ravnatelja oddelka ministrstva za prehrano v Ljubljani, za upravno pravo in g. dr. Jurija Štefka, okrajnega glavarja, za upravno pravo; 2. na filozofski fakulteti: g. dr. Ivana Lujaka, bivšega profesorja na univerzi v Odesi, za klasično filologijo; g. dr. Josipa Pipenbacherja, g. dr. Josipa Debevec, g. dr. Franca Kimovca za sistematično dogmatik.

— Z univerze. Deželno - sodni svetnik g. dr. Metod Dolenc je imenovan za rednega profesorja kazenskega prava v kazensko - pravdnostnem redu na juridični fakulteti v Ljubljani, kustos geološkega oddelka zagrebškega narodnega muzeja g. dr. Marian Salopek pa za izrednega profesorja geologije in paleontologije na filozofski fakulteti v Ljubljani.

— † Dr. Henrik Schreiner. Danes zjutraj ob 6. je po dolgi, mučni bolezni izdihnil dr. Henrik Schreiner, ravnatelj moškega učiteljstva v Mariboru. Z njim izginja eden najboljših slovenskih pedagogov, mnogoletni agilni predsednik Solske Matice in tako plodovit sloški pisatelj. Sestavil je deloma sam deloma v družbi celo vrsto šolskih učnih knjig, vedenja, čitanke, slovincie, učne slike i. dr. ter je uredil in s svojimi temeljitim razpravami nagnil levo vetro kajig Sloške Matice. Bil je preko 40 let profesor in ravnatelj mariborskega učiteljstva; vratil je na tem svojem mestu le, ker se je zavadol, da bi mu sledil nadgovorno temu predsedniku. Je na bl. M. M. M.

za učiteljski naraščaj na Štajerskem usodne posledice in s tem obenem tudi za slovensko šolstvo. Ko je dočakal preverat, se je z mladeničko vmeno takoj lotil reform našega šolstva, toda ustavila ga je zavratna bolezni ter položila na mrtvaški stopnišči. Ogromno je število slovenskih profesorjev, učiteljev in dijakov, ki ohranijo očetovsko ljubezničega moža, odličnega povsod spoštovanega šolstva in strokovnjaka v najhvalnejšem spominu. Pokojnikov pogreb se vrši v petek popoldne.

— Pravilico in balke. Živimo v izrednih razmerah in v izrednih časih. V stoletnih dobah utrjene navade so se čez noč spremenile in kar je do včeraj veljalo za edino dobro, lepo in koristno, se smatra danes za zlo, ki ga je treba z vsemi sredstvi pobijati. Stari družabni red je danes postavljen na glavo. Kar se je snodi zdelo še nemogoče in neverjetno, le je zori postal že dejstva in suha istina. Ali se je potem čuditi, da ljudje brez preudarja verjamejo vse, prav vse, kar se jim lahko mislo ali pa tudi zlonamerno natvezi. Občinstvo je postal do milega boga lahkoverno in pravzorno. Po vsem Kranjskem kroži bajka o umorjenem »hudiču«, ki se ji na prvi pogled ne izmisli, a vendar je sto in sto ljudi, ki jo prodajajo kot golo resnico. Razpoloženje je tako in to razpoloženje umre prav spretno izrabljati v svoje namene tudi razni temni elementi, ki razširijo med občinstvom vesti, katerim se sicer krave smejejo, ki pa najdejo najradovljenejše vernike v najširših naših krogih. Koliko se na primer šepeče o krvavem 1. maju, ki nam baje prinesi splošen preverat, koliko se govori o komunistih, o njihovih prireditvah in načrtih! O nedeljskem boljševiškem zboru so nastale že cele legende. Po teh veste se je udeležilo komunistično zborovanje vse polno dijakov, mnogo oficirjev in uniformi in vsa množica vojašta. Na shodu, da se je razpravljalo vse podrobnosti, nameravanega »državnega udara«, ki se ima izvesti v najkrajšem času. Za ta preverat je predlagana baje že vsa ljubljanska posadka, pred vsem na Makedonci, ki kar koprne, da bi čim najprej mogli v krvi ohladiti svoj gnive nad omraženimi srbskimi začrtali. Edina garda še ni zanesljiva, toda tudi garnizone se bo dalo pridobiti, saj delujejo med njimi najspodbudnejši in najsprednejši emisari. In albanski vojaki! Ti že sedaj brusijo boda, da se do sitega napljo puhtete buržoaske in srbske krvi. A ni je sile, ki bi mogla preprečiti preverat. Kristan in Prepeluh? Siromaka, ki sta sama na mariborskem zboru morale klicati: živio Ljuben! — Take in enake govorice se širijo, se kolportirajo, šepečejo. Ljudje jim verjamejo in sprejetava jih zona pred bližajočimi se strašnimi dogodki. Nikjer ni več nevernih Tomažev, vse slepo verjamejo v pravljice in bajke ter trepeče od strahu. Babe! Pa recimo, da bi bila na bajkah senca resnice, ali mislite, da general Smiljančić spi, da spi žnji Markova vojska?

— Proces dr. Mihaila Rostoharca, ing. H. Uhlič. Današnja četrta razprava o procesu dr. M. Rostoharca in proti ing. H. Uhliču v pred ljubljanskim okrajnim sodiščem je bila preložena. Okrajni sodnik A. A. Vesel je naznanil, da se niso iz Prage došli spisi o zaslivanju priče ing. Fre

21. marca 1920, št. 66, na neki šoli na Gorenjskem »neka učiteljica onesvestila vsled preobremenjenosti in se zgrajajo nad tako podložijo celo učitelji liberalci, ki so se sami ponudili, da prostovoljno prevzamejo superviranje, kar pa je »Lanovec, v svoji hudojiji odškoni, če: jaz sem šef!« Ako se je morebiti dejanie izvršilo na tamšnji šoli, naj vodstvo v treh dneh podrobno in izčrpno poroča, sicer pa predloži negativno poročilo. — Okr. Šol. svet v Radovljici, dne 26. marca 1920.

Iz radovljiskega okraja nam poročajo: V Radovljici imajo klerikalci prodajalno zadružno, ki dobiva zaporedoma cele vagone žita, moke in otrobov. Pri tej zadružni dobičani poljubno žita in marsikak dan vidimo, ko vozijo kaki kmetje, ki ki za potrebe doma pridelajo dovolj žita in ki so ga med vojsko še prodajali, po cele vozove žita domov. Med tem pa dobe reveži nekmetje pri občinskih aprovizacijah po eno ali pol kilo moke na mesec. Nekateri plavajo v moki in krimijo z žitom prešče, z otrobi pa krave, drugi pa moke še za sok nimajo. In glavarstvo vse to mirno gleda. Ni čuda, če gine med ljudstvom še tisto malo morale in zaupanja v upravo, kar jo je še imelo. Tudi socijalnodemokratični konzum je od Božiča sem popolnoma odpovedal.

Davki na vojne dohodke. Finančni minister je dne 9. marca t. l. izdal naredbo, da se takoj prične oziroma nadaljuje in konča odmera dohodnine in davka na vojne dobičke v vseh novih pokrajinalih in za vsa leta, za katere se ta odmera še ni izvršila in so dani zakoniti pogoji za to. Obenem je pozval delegate, naj — z ozirom na težki finančni položaj, v katerem se nahaja naša domovina — ukrene vse kar je potrebno, da se na najenergičnejši način pospeši vplačilo davkov na vojne dobičke in drugih med vojno vpenjanih davkov. Istotako je dne 9. marca t. l. izdal naredbo, da se odmera drugih (starih) neposrednih davkov za leto 1919 nemudoma konča, odmera za leto 1920 pa izvrši v podpisanih rokih. Tudi glede teh davkov je ukazal, naj se z najenergičnejšo eksekucijo skrbi za vplačilo zapadnih državnih davkov.

Konec stavke trgovskih nastavljencev v Mariboru. Med gremijem trgovcev in zvezo trgovskih nastavljencev v Mariboru se je glede mezd dosegel popolen sporazum in je bila sklenjena med obema strankama kolektivna pogodba. Po tej pogodbi so razdeljeni uslužbenci v tri kategorije: v kvalificirane, nekvalificirane in pomožne delavce. Kvalificirani dobivajo minimalno mesečno plačo v I. letu 700, v 10. letu 1800 K, to je sorazmerno po svojih služb. letih. Oženjeni dobivajo 20% več. Nekvalificirani dobivajo minimalno mesečno v I. službenem letu 400 K, v 10. službenem letu 1200 K, oženjeni dobijo 20% več. Pri obeh kategorijah se po desetletnem službovanju povpraša plača petkrat vsake dve leti mesečno za 50 K. Pomožni delavci dobivajo do 20 leta 150, od 20 leta naprej pa 200 tedenske plače, ženske pa 120 K in 8 dnevni plačani dopust, po petletnem službovanju v isti trgovini 14 dnevni plačani dopust. Ako je nastavljenec ali pomožni delavec brez razlike spola 6 mesecev v isti službi, do 25% novo urejene mesečne plača kot nabavni prispevki. Blago, ki jo rabi nastavljenec normalno za sebe in svojo družino, se mu mora zaračunati po lastni ceni. Vsaka služba se sklepa na podlagi pismene službene pogodbe. Za delo ob nedeljah in praznikih dobri nastavljenec 100% čez normalno uro od novo odločene plače. Kolektivna pogodba ostane v veljavji eno leto. Če se 14 dni pred potekom ne odpove, velja za nadaljnino leto. Ker došlo do sporazuma, so nastavljeni prenehali s stavko.

Poroka. Poročil se je g. ing. Bogdan Ferlinc v Šmarju pri Jelšah z gd. Marico Brencičevim v Celju.

Krajevni ogled lovskih psov, določen za 18. t. m. v Novem mestu, se tega dne ne more vršiti zato, ker je tu razglašen atrodi naši kontum. Ogled se bo vršil pozneje. — Slov. lovsko društvo. k

O razvoju slovanstva in slovenske misli je v petek predaval v Mariboru v klubu mariborskih akademikov pisatelj dr. Ivan Lah.

Rekvirano schiščo v Primožu. Generalni civilni komisariat v Trstu pozivlje vsakega, ki meni, da je njegovo pohištvo v rabljeni vojaških oblastih na podlagi rekvizicije, naj predloži rekvizicilskemu in stanovanjskemu uradu pri gen. civ. komisariatu v Trstu natančno obrazloženo prošnjo v svrhu, da omremenit urad lahko ukrene vse potrebo, da se ugotovi, kje je sedaj dočasno pohištvo in da se v primeru potrebe tudi povrne. V prosil se moča pohištvo nazadnje dobiti.

je tudi treba, ako je mogoče navesti osebo, pri kateri se sedaj nahaja pohištvo. K prošnji naj se priloži prepis potrdila, ki ga je izdala oblast, ko je prejeta določna predmeta.

Vsem, ki dobivajo podporo od sorodnikov iz Amerike. Ljubljanci, ki je prej zasebno pismo od gospoda Walterja Predovicha (Vladimirja Predoviča), trgovca, Pueblo, država Kolorado, nam stavlja iz tega pisma na razpolago te - le vrstice, ki naj bi jih ponatisnili vsi listi po naši državi: »Kakor hitro sem se (iz Jugoslavije) vrnil na to stran in izpoznaš, kako zelo so poskočile cene obleke, čevljev itd., sem nemudoma opozoril naše ljudi, naj pošljajo svojim dragim v domovino dolarie, ne pa zaboljev z blagom, za katere morajo plačati trojno in četverno ceno. Prilagam Vam prepis pisma, ki sem ga poslal vsem SHS - časniki v Ameriki. Večina njih je stvar prevedla (pismo je namreč angleško) in je natisnila. Zelez bi, da bi tudi Vi to kopijo prevedli in gledali, da se vzbudi pozornost za to stvar tudi v slovenškem časopisu. Prosim, dodajte še to - le: Od časa, ko je »Jugoslav Relief« pričel agitirati in zbirati zabolje, je krona od 16 K za en dolar padla na 75 ali 100 K za 1 dolar. (Danes žalobič že tudi to ni več res! Opomba.) Pa tudi cene za blago v Ameriki so »zbezlate« navzgor. Čevlji, ki sem jih prodajal v svoji trgovini pred dvema letoma po 4 do 5 dollarjev, se danes prodajajo po 10, 12 in 15 dollarjev par. Kakšne vrste čevljev torej bi se tukaj moglo prodajati po 1000 do 1200 kron? V Ljubljani sem kupil (t. j. jeseni 1919) površnik za 18 dollarjev 50 centov ameriškega denarja. (Opomba: V našem je to bilo 1100 kron.) V Ameriki bi pa enakega ne dobil izpod 65 dollarjev. Dve tretjini vse volnene obleke prihajata v Ameriko iz Anglije in Škotske. Zakaj torej naj bi naši izseljeni tukaj plačevali šestim vmesnim meštarjem njihov profit pri tej obleki, ko morejo pošiljati svojim v Jugoslavijo dolarje in ima dolar, izmenjan (seveda v Jugoslaviji) toliko kupne moči, kakor 3 do 4 dollarji na naši strani? Zabolj, napolnjen s čevljimi, oblačilom itd., utegne v Ameriki veljati 250 do 400 dollarjev — zdaj si pa predstavite, koliko kron more človek dobiti v Ljubljani za to vsoto in koliko blaga! Opozorite ljudstvo v Jugoslaviji potom svojega časopisa, naj piše svojim sorodnikom in prijateljem v Ameriki, naj pošlje namesto zabora po toliko dollarjev, kolikor bi jih zabori veljal. Pustite jim, da prihranijo tovorino ali ekspreso pristojbino, ki bi jo moral plačati za vsaki funt. Čutim za svojo rodno zemljo in pri srcu mi je, in želim, da bi se ji godilo dobro! — V pismu, ki ga je poslal gosp. Predovič ameriškim slovenskim listom, so blistveno enaka opozorila. Navajamo iz njega le še to - le: »V Zagrebu sem za vsoto, ki odgovarja 90 centov (torej niti za 1 dolar) ameriškemu, kupil par rokavic iz kozličevega usnja: enake bi v Ameriki veljale 3 do 4 dollarje. Par čevljev velja v Ameriki danes 8 do 15 dollarjev; za to vsoto, izmenjano v krone, se na soni strani dobi dva do štiri pare dobro napravljenih čevljev.«

Podporno društvo za slovenske visokošolce v Pragi je dobitilo od 40 Slovakov v Liptovskem sv. Miklavžu po posredovanju slovenskega slikarja g. Ivana Žabote 2250 čeških krov. Na nabiralni poli so podpisani gospodje v gospodje, gospodične in mladiči, celo en prvošolec slovenske realne gimnazije. Doslej so nas tukaj podprteli le Čehi, zdaj so se pa pridružili še Slovaki, med katerimi smo pridobili 26 novih ustavnovkov. Najlepše zahvalne besede druženega odbora ne bi mogle izraziti našega veselja nad gulinljivim primernom slovenske vzajemnosti iz dežele, ki se je šele pred kratkim rešila dolgega madžarskega robstva. Stavimo to dejstvo slovenskemu občinstvu pred oči kot zrcalo, da izprša svojo vest, ali je storilo dosedaj za akademično mladino v Pragi, kar mu veleva dolžnost. Edina slovenska zbirka v znesku 1080 ist. krov je prišla iz Maribora, kjer se je za društvo potrudil rodoljubni gospod dr. Fr. Rosina. Morebiti se vendar zagnajo rodoljubi po slovenskih mestih in trgih, da prifede zbirke v korist našega dejavnika ter pošljajo nabavni denar Ljubljanski kreditni banki v Ljubljani na naš tekoči račun. — Za odbor: Jos. Skrbnišek, t. & tajnik.

Zapleti vseh slovenskih županij. V vasi Ljubešči v okraju Novi Marof na Hrvatskem je obstajalo že deli časa hudo sovražstvo med županji in tamšnjim župnikom Štefanom Tomškovičem. Zapleti so se prepirali z župnikom radi poseti nekega zemljišča. V soboto 10. t. m. je župnik opredeloval avto načne in travnike predvsem zato, da bi se preprečil, da mu si župnik zavzame župni.

škoda. Šečkal se je z vaččani, s krimi se je tel krogati in prepirati. V prepiru je potegnil revolver in ranil enega izmed sejjakov. Nato so kmetje navalili na župnika in ga na mestu ubili. Zločince so zaprli.

Klobučar iz Kranja. »Oče! Jaz sem Andrej Prelovšek, klobučar iz Kranja, tako nagovori nedavno neki mlad slepar starega Bohinjca, mizarja Josipa Odarja v Boh. Stranski vasi. »V nedeljo oklicete pred cerkvijo tu in v Koprivniku, da popravljam stare klobuke. Prevzemite jih Vi in potem pridej ponje.« Naročeno, storjeno. Josip Odar pa je bil pameten, čeprav je slepar računal na zaplankost Bohinja. Po oklicu piše Odar Prelovšek v Kranj, da mora prineseti uradno potrdilo o istovetnosti. Dopisnica pa pride nazaj z opombo: »V Kranju nepoznam!«

V neki drugi vasi Bohinja pa je vendar »klobučar pobral 20 starih klobukov — v popravilo.

Vlomi. V Ljubljani, zlasti v oklici se vlomi ponavljajo. Te dni sta bila kar dva večja vloma izvršena. Prvi v Spodnji Šiški. Neznani vlomilci so v noči od 10. na 11. t. m. vlomili v Pintarjevo prodajalno. Iz železne blagatne so odnesli 22.000 K in velike množine raznega blaga. Skupna škoda znaša nad 40.000 K. — Drugi vlom je bil na Viču. Skozi obcestno okno so neznanci vlomili v prodajalno »Lahinje«. Agnole ter odnesli 5000 K in razno blago. Nekaj časa so vlomilci počivali, morabili nova »vlomilska družba«.

Izgnan Italijan. »Kaj nazaj v Italijo? Sač imam tu svojo zaročenko. »Ljubljana« signorina Marija Zlanovač je moja. Tako je bil zaseden mladi italijanski tihotapec, mladični zvenčec imena — Ulderico Antognolla iz Carare. Italija. Že pred dvema mesecema je prišel v Ljubljano brez potnega lista. Stanoval je v Krakovem — bri svoji ljubici. Bavil se je s tihotapstvom in premikanjem »lire. Ob demarkacijski crti nad Vrhniko so mu zaplenili podružni k sinega turškega duhanu in 100 lir. Sedaj so ga izgnali. Vemo pa, da ga kmalu zopet srce privleče k svoji gospodinji.

Sokolsku.

Zemski odsek ljubljanskega »Sokola« priredi televidno akademijo v soboto, 17. aprila 1920 ob 8. uri svedor v televadnici v Narodnem domu. Spreč: 1. Prednaski sbor (vaje s kijem). 2. Naračaj (češke proste vaje za vesokolski zlet leta 1920). 3. Članice (češke proste vaje za vesokolski zlet leta 1920). 6. Zaključna skupina. Po kondanem sprednju družbeni seder. Stojisce 6 K; sedeži 1. vrste 10 K, II. vrste 8 K. Predpredstavnik vstopnic v petek od 4. do 7. ure svedor v odborovi sobi v Narodnem domu.

Sokol v Stepanji vasi priredi v nedeljo 2. majnika v proslavo Mayskove 70letnice televadno akademijo, na kar že danes opozarjammo okoliška bratska društva. — Odbor. (k)

Kultura.

Koncert gospa Lovčetove in gospa Golja - Koblerjeve. Glas gosp. Lovčetove je čist v jasen, metalen in v višini precej trd; ima zelo lep piano, forte je pa posebno v visokih legah nekoliko votel; ker mu manka topote in primerne temperamente, se ni ravno dobro prilegal prvima dvema pesmema, ki zahtevajo gorkejšoga čustvovanja. Dvočakova »Ljubljanska pesem« in Griegova »Kozlički ples« sta bili medno prednasi; pri zadnji je bil tega morda krv prepočasni tempo. Najlepše je bila zapeta Chaminadova »Poletje«, ki se je valed svojo naivnosti najbolj prilegal mladostno svenčenu glasu. Gospa Golja - Koblerjeva je svojo globoko čustvovanje pokazala že v veseljsko izborni spremljavi pesem. V svojih solostih je vajš meni najbolj ugajala pri Debussijevih. »Le vent dans la plaine« in »Reflet dans l'eau«. V splošnem pa ponavljala svojo pred leti ob prikliki nekega mjenova koncerta objavljeno oceno. L. M. S.

Reportar Kralj, slov. globalista v Ljubljani. D. r. a. m.: 14. aprila, sreča: Saloma - Slopec, abon. lsv.; 15. četrtek: Saloma - Slopec, abon. B; 16. petek: Golgota, abon. E; 17. sobota: Saloma - Slopec, abon. A; 18. nedelja: popoldne: Trajekt, abon. lsv.; svedor: Saloma - Slopec, abon. lsv.; 19. petek: Golgota, abon. B; 20. tork: zaprt; 21. nedelja: Saloma - Slopec, abon. C.

Hrvatsko gledalište. V soboto 13. aprila: »Očes zavet« ob 8. uri popoldne.

Pričakovanje k. s. župnika.

Najnovejša poročila.

GLASOVANJE NA KOŠOŠKEM.

LDU Densel, 13. aprila. (ČTU) »Telegraph« poroča: Oblasti v Celovcu so dobole iz Pariza vest, da odpotuje komisija za nadziranje glasovanja dne 24. aprila iz Pariza na Košoško.

PLEBISCIT V ČRNI GORI.

LDU Berolin, 13. aprila. (ČTU) Iz Londona javljajo, da je vodja liberalne stranke Maclean v poslanski zbornici prosil vladu, da bi dela na to, da se zavaruje pravo samoodločbe črnogorskemu narodu. V imenu vlad je odgovoril državni tajnik za zunanjne stvari, da se bo mirovna konferenca pečala s črnogorskim vprašanjem.

PROTESTI ZARADI REKE.

LDU Split, 13. aprila. (DDU) Dosedaj so poslali protestne brzovaje za našo Reko ti dalmatinški kraji: Makarska, Kliš, Sučurac, Milna, Dubrovacka Reka, Trogir, Slano, Janjina, Kastel Lukšić, Lopud, Poljica, Ston, Lastva, Tivat, Omiš, Kastel Stari, Donja Kastela, Imotski, Vrlika, Prcani in Jerevič.

D' ANNUNZIO — ŽENIN.

Trst, 12. aprila. Italijanski listi prinašajo vest, da se namerava D' Annunzio poročiti z neko Rečanko. V Rim je bila došel njegov odposlanec, da razloži D' Annunzijevi ženi Mariji to najnovejšo njegovo namesto in izpostavlja njeni dovoljenje. D' Annunzio se je bil poročil privrklj pred 36 leti z Marijo di Galles, hčerjo vojvode di Galles. Z njo ima tri sinove, od katerih živi eden v Ameriki. Po desetih letih zakona se je D' Annunzio ločil od svoje žene, njegovo razmerje do nje pa je bilo baje še vedno prijateljsko. Ker je sedaj vpletal tudi na Reki zakon o ločitvi in upa D' Annunzio, da postane Reka v kratkem neodvisna država, ne vidi v svoji nameri nikakih težkoč.

Zvezde vseh slovenskih ženskih društev. 3. Slučajnosti

Društvo za podprtje visokošolcev za sodni okraj Litija ima svoj redni občni zbor dne 17. t. m. ob 10. uri dopoldne v dvorani Sokolskega doma v Litiji. Odbor.

Kečovska študentska vabi v koncert, ki ga priredi v nedeljo, dne 18. aprila ob 8. zvečer v dvorani hotela »Mesto Trst« znamenit kvartet prof. dr. Pavla Kozina.

Društvo drž. salinzenov v Ljubljani. Javni shod z dnevnim redom: Dragostna načelna sedanja položaj, se vrši dne 16. t. m. ob 8. zvečer v dvorani hotela Union. Udeležite se ga vsi brez izjem.

Vabilo na občni zbor društva ženskih stražar na Slovenskem, ki se vrši dne 13. maja t. l. v dvorani mestnega doma v Ljubljani. Zadežek točno ob 10. dopoldne. — Tovarši, nenečelite se zborovanju polnočitvenilno. Na zborovanju se vam obelodanid od ministra financ in Beogradu red

